

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂRE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

**a articolului 44 alin. (5) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016
privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului
Afacerilor Interne**

*(încetarea raporturilor de serviciu cu funcționarul public cu statut special
în cazul alegerii sale într-o funcție electivă)*

(sesizarea nr. 179g/2023)

CHIȘINĂU

30 ianuarie 2024

În numele Republicii Moldova,
Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, *Președinte*,
nei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA,
nei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN,
dlui Vladimir ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea nei Sorina Munteanu, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 11 iulie 2023,
Examinând sesizarea menționată în ședință publică,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând în camera de consiliu,

Pronunță următoarea hotărâre:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 44 alin. (5) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ridicată de dna avocat Ana Nani, în interesele nei Aurelia Temciuc, parte în dosarul nr. 3-358/2023, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de dl judecător Vitalii Ciurac de la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, pe baza articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție.

3. Prin decizia Curții Constituționale din 26 octombrie 2023, sesizarea a fost declarată admisibilă, fără a se prejudeca fondul cauzei.

4. În procesul examinării sesizării, Curtea Constituțională a solicitat opiniile Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Guvernului și Avocatului Poporului.

5. În ședința publică a Curții au fost prezenți dl avocat Alexandru Iachimciuc, reprezentantul autoarei excepției de neconstituționalitate, dl Valeriu Kuciuk, reprezentantul Parlamentului, și dna Uliana Bădărău, reprezentantul Guvernului.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele litigiului principal

6. Dna Aurelia Temciuc deținea funcția de ofițer al Serviciului Comunicații din cadrul Inspectoratului de Poliție Hâncești atunci când a fost

aleasă de cetățeni în funcția de primar al satului Bălceana din raionul Hâncești. La 7 decembrie 2021, Judecătoria Hâncești, sediul Ialoveni, a confirmat legalitatea alegerii dnei Aurelia Temciuc în funcția de primar al satului Bălceana.

7. Bazându-se pe prevederile relevante ale Codului muncii, dna Aurelia Temciuc i-a solicitat angajatorului suspendarea din funcția de ofițer în perioada deținerii funcției de primar. Totuși, printr-o scrisoare din 10 ianuarie 2022, dna Aurelia Temciuc a fost informată că raporturile de serviciu ale funcționarului public cu statut special au fost încetate din cauza nerespectării restricțiilor și a interdicțiilor stabilite pentru funcția publică cu statut special. În ordinul de încetare a raporturilor de serviciu se face trimitere la articolul 44 alin. (5) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, potrivit căruia, în cazul alegerii într-o funcție electivă, raporturile de serviciu ale funcționarului public cu statut special încetează.

8. Dna Aurelia Temciuc a formulat o acțiune împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției prin care a solicitat anularea ordinului de încetare a raporturilor de serviciu și obligarea Inspectoratului General al Poliției de a emite un ordin de suspendare din funcție a reclamantei pe perioada deținerii funcției electivă.

9. În cadrul examinării cauzei, dna avocat Ana Nani a ridicat, în interesele dnei Aurelia Temciuc, excepția de neconstituționalitate a articolului 44 alin. (5) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

10. Printr-o încheiere din 13 iunie 2023, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

II. Legislația pertinentă

11. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 16 Egalitatea

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 38

Dreptul de vot și dreptul de a fi ales

„(1) Voința poporului constituie baza puterii de stat. Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat.

(2) Cetățenii Republicii Moldova au drept de vot de la vârsta de 18 ani, împliniți până în ziua alegerilor inclusiv, excepție făcând cei puși sub interdicție în modul stabilit de lege.

(3) Dreptul de a fi aleși le este garantat cetățenilor Republicii Moldova cu drept de vot, în condițiile legii.”

Articolul 39

Dreptul la administrare

„(1) Cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a participa la administrarea treburilor publice nemijlocit, precum și prin reprezentanții lor.

(2) Oricărui cetățean i se asigură, potrivit legii, accesul la o funcție publică.”

Articolul 43

Dreptul la muncă și la protecția muncii

„(1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

[...]”

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

12. Prevederile relevante ale Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016 sunt următoarele:

Articolul 44

Drepturi politice și sociale

„[...]”

(3) Funcționarii publici cu statut special, indiferent de gradul special sau de funcția deținută, au dreptul de a fi aleși într-o funcție electivă.

(4) Odată cu înregistrarea în calitate de candidat, funcționarul public cu statut special este suspendat din funcție pentru perioada campaniei electorale.

(5) **În cazul alegerii într-o funcție electivă, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special încetează în condițiile prezentei legi.”**

Articolul 53

Incompatibilități în activitatea funcționarului public cu statut special

„(1) Funcționarul public cu statut special nu are dreptul să desfășoare alte activități remunerate:

a) în cadrul altor autorități publice, cu excepția cazului în care acesta este suspendat din funcție pe perioada respectivă în condițiile legii;

b) în funcții de demnitate publică sau în funcții din cadrul cabinetului persoanei care exercită o funcție de demnitate publică, cu excepția cazului în care acesta este suspendat din funcție pe perioada respectivă în condițiile legii;

[...]”

13. Prevederile relevante ale Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 4 iulie 2008 sunt următoarele:

Articolul 52

Suspendarea raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților

„Raporturile de serviciu se suspendă în următoarele circumstanțe ce nu depind de voința părților:

a) alegere sau numire într-o funcție de demnitate publică pentru perioada respectivă;

[...]”

ÎN DREPT

I. Argumentele autoarei sesizării

14. Autoarea excepției menționează că, potrivit articolului 53 alin. (1) lit. b) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarul public cu statut special nu are dreptul să dețină funcții de demnitate publică sau funcții din cadrul cabinetului persoanei care exercită o funcție de demnitate publică, cu excepția cazului în care acesta este suspendat din funcție pe perioada respectivă, în condițiile legii.

15. Totuși, potrivit articolului 44 alin. (5) din aceeași Lege, în cazul alegerii într-o funcție electivă, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne încetează de drept.

Cu alte cuvinte, funcționarul public cu statut special care a fost ales într-o funcție electivă trebuie să aleagă între menținerea raporturilor de serviciu cu Ministerul Afacerilor Interne și exercitarea funcției electivă.

16. Potrivit autoarei excepției, legea nu oferă posibilitatea suspendării din funcție a funcționarului public cu statut special pe perioada deținerii funcției electivă. Astfel, în situația în care funcționarul public cu statut special optează pentru funcția în care a fost ales, acesta pierde mai multe garanții prevăzute de legislația muncii, *e.g.* nu mai beneficiază de vechime în muncă, inclusiv de creșterea în grade speciale.

17. Autoarea excepției a susținut incidența articolelor 23, 38, 39, 43 și 54 din Constituție.

II. Argumentele autorităților și ale organizațiilor care și-au prezentat opiniile

18. În opinia sa scrisă, Parlamentul a afirmat că sesizarea urmează a fi declarată inadmisibilă. Norma contestată nu interferează cu dreptul de a fi ales și dreptul la muncă. Parlamentul a notat că interdicția în discuție are scopul înlăturării incompatibilității funcțiilor. De altfel, statutul special al funcționarului din cadrul Ministerului Afacerilor Interne impune condiții speciale de îndeplinire a sarcinilor de serviciu, în special îndeplinirea atribuțiilor exclusiv în folosul cetățeanului și al comunității, fapt care impune asumarea unei conduite speciale, a unor interdicții și restricții individuale, restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale și instituirea de incompatibilități.

19. Potrivit opiniei prezentate de Guvern, norma contestată nu încalcă niciun drept fundamental. Guvernul a susținut că încetarea raporturilor de serviciu în cazul alegerii funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne într-o funcție publică urmărește scopul evitării incompatibilității funcțiilor.

20. Avocatul Poporului a menționat mai multe norme legale care reglementează în mod diferit consecințele juridice ale alegerii unui funcționar public într-o funcție electivă. Spre deosebire de prevederile contestate care stabilesc că, în cazul alegerii într-o funcție electivă, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne încetează de drept, Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public permite suspendarea din funcție dacă funcționarul este ales într-o funcție de demnitate publică. În acest context, Avocatul Poporului a făcut trimitere la o decizie a Consiliului pentru egalitate în care s-a constatat că tratamentul diferențiat în discuție constituie o discriminare.

21. În concluzie, Avocatul Poporului a notat că norma contestată instituie un tratament diferențiat nejustificat.

III. Aprecierea Curții Constituționale

A. Admisibilitatea

22. Prin Decizia sa din 26 octombrie 2023, Curtea a confirmat respectarea, în prezenta cauză, a condițiilor de admisibilitate a unei sesizări stabilite în jurisprudența sa constantă.

23. Excepția de neconstituționalitate este ridicată de avocatul persoanei în cadrul unui proces pendinte în fața instanței de drept comun, subiect căruia i s-a acordat acest drept pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, așa cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

24. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a articolului 44 alin. (5) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ține de competența Curții Constituționale. Prevederile contestate nu au făcut obiectul altor sesizări la Curtea Constituțională.

25. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în contextul în care instanța de judecată trebuie să examineze o cerere de chemare în judecată prin care se solicită, în principal, anularea unui ordin de încetare a raporturilor de serviciu bazat pe prevederile contestate. Astfel, Curtea a admis că instanța de judecată ar putea aplica prevederile criticate.

26. Curtea a reținut că o altă condiție obligatorie pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența unui drept fundamental. Astfel, Curtea a analizat dacă prevederile contestate reprezintă o ingerință într-un drept fundamental (a se vedea DCC nr. 30 din 18 martie 2021, § 19; DCC nr. 44 din 1 aprilie 2021, § 20).

27. Autoarea sesizării a susținut aplicabilitatea articolelor 23 (*dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle*), 38 (*dreptul de vot și dreptul de a fi ales*), 39 (*dreptul la administrare*), 43 (*dreptul la muncă și la protecția muncii*) și 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*).

28. Referitor la incidența articolelor 23 și 54 din Constituție, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că acestea sunt aplicabile doar în coroborare cu un drept fundamental incident (a se vedea HCC nr. 29 din 12 decembrie 2019, § 19). Mai mult, articolul 54 îi impune Curții un mod de analiză a caracterului proporțional al ingerințelor în drepturile fundamentale. Astfel, pentru a putea fi invocat acest articol, autorul sesizării trebuie să argumenteze incidența unui drept fundamental (HCC nr. 31 din 23 septembrie 2021, § 29).

29. Curtea nu a constatat incidența articolului 38 din Constituție, pentru că dispozițiile contestate nu-i interzic persoanei să candideze la alegeri. Prevederile contestate stabilesc că, în cazul alegerii într-o funcție electivă, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne încetează de drept. Altfel spus, funcționarul public cu statut special este liber să candideze în alegeri, însă, în cazul în care

va fi ales și va opta pentru menținerea funcției electivă, raporturile de serviciu cu Ministerul Afacerilor Interne vor înceta.

30. Curtea a notat faptul că funcțiile electivă au un caracter temporar, fiind legate de exercitarea unui mandat. Prin urmare, după expirarea mandatului pentru care a fost ales, un funcționar public cu statut special care a fost concediat din Ministerul Afacerilor Interne pentru că a optat pentru menținerea funcției electivă s-ar putea afla în incertitudine cu privire la cariera sa viitoare. Mai mult, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că articolul 43 din Constituție este aplicabil în toate cazurile în care o persoană este concediată (a se vedea HCC nr. 35 din 9 noiembrie 2021, § 157; HCC nr. 14 din 8 august 2023, § 45), iar alegerea funcționarului public cu statut special într-o funcție electivă conduce, conform normei contestate, la încetarea raporturilor de serviciu. Din acest motiv, Curtea a subliniat că, în prezenta cauză, sunt incidente articolele 39 alin. (2) și 43 din Constituție, care îi garantează oricărui cetățean dreptul de acces la o funcție publică și oricărei persoane dreptul la muncă.

31. Totodată, având în vedere caracterul ei suveran în materia controlului de constituționalitate (a se vedea HCC nr. 27 din 13 noiembrie 2020, § 18; HCC nr. 2 din 12 ianuarie 2021, § 24), dar și argumentele autoarei sesizării, Curtea a considerat că în această cauză este incident și articolul 16 din Constituție, care garantează dreptul la egalitate.

32. În motivarea sesizării, autoarea a făcut trimitere la articolul 53 alin. (1) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Această normă stabilește, între altele, că funcționarul public cu statut special nu poate desfășura alte activități remunerate: a) în cadrul altor autorități publice, cu excepția cazului în care acesta este suspendat din funcție pe perioada respectivă în condițiile legii; b) în funcții de demnitate publică sau în funcții din cadrul cabinetului persoanei care exercită o funcție de demnitate publică, cu excepția cazului în care acesta este suspendat din funcție pe perioada respectivă în condițiile legii.

33. Articolul 53 alin. (1) lit. b) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne oferă posibilitatea suspendării din funcție a funcționarului public cu statut special în cazul numirii într-o funcție de demnitate publică sau într-o funcție din cadrul cabinetului persoanei care exercită o funcție de demnitate publică. Curtea a menționat că norma contestată de la articolul 44 alin. (5) din aceeași lege este o normă specială în raport cu articolul 53 alin. (1) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pentru că se referă la un cerc mai restrâns de subiecte, *i.e.* la funcționarii cu statut special care au fost aleși în funcții electivă. Potrivit normelor menționate, un funcționar cu statut special care, de exemplu, a fost ales în calitate de primar va fi concediat. Însă un funcționar cu statut special care a fost încadrat în cabinetul persoanei care exercită o funcție de demnitate publică, inclusiv de primar, va beneficia de posibilitatea suspendării din funcție.

34. În jurisprudența sa, Curtea a subliniat că o condiție primordială pentru existența tratamentului diferențiat o reprezintă caracterul comparabil al situațiilor. Curtea a precizat că cerința caracterului comparabil al situațiilor nu impune ca situațiile să fie identice, ci numai ca ele să fie, până la un anumit punct, asemănătoare. Verificarea respectării acestei cerințe implică compararea situației autorilor excepțiilor cu cea a subiectelor în raport cu care pretind că sunt dezavantajați (HCC nr. 8 din 6 aprilie 2023, § 32).

35. Categoriile care urmează a fi comparate în prezenta cauză sunt: (1) funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care sunt numiți în funcții de demnitate publică sau în funcții din cadrul cabinetelor persoanelor care exercită funcții de demnitate publică; (2) funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care au fost aleși în funcții electivă. Persoanele în discuție se află în situații similare, pentru că dețin același statut de funcționari ai Ministerului Afacerilor Interne și intenționează să exercite sau exercită, temporar, alte funcții publice sau de demnitate publică.

36. Spre deosebire de funcționarii din prima categorie, cei din a doua categorie nu beneficiază de posibilitatea suspendării raporturilor de serviciu. În cazul alegerii într-o funcție electivă, raporturile de serviciu ale funcționarului public cu statut special încetează. Astfel, Curtea a observat că legea stabilește un tratament mai puțin favorabil pentru funcționarii din a doua categorie în raport cu cei din prima categorie.

37. Prin urmare, Curtea a considerat că sesizarea pretinde o examinare în fond, prin prisma articolului 16 coroborat cu articolele 39 alin. (2) și 43 din Constituție, verificând, în acest mod, caracterul justificat al tratamentului diferențiat.

B. Fondul cauzei

I. Principii generale

38. Curtea a subliniat că respectarea principiului egalității presupune acordarea acelorași avantaje tuturor persoanelor aflate în situații similare, cu excepția cazului în care se demonstrează că tratamentul diferențiat este justificat în mod obiectiv și rezonabil. Această condiție demonstrează că principiul egalității nu are în vedere interzicerea oricărui tratament diferențiat, ci doar a tratamentelor diferențiate nejustificate (HCC nr. 3 din 24 februarie 2022, § 38).

39. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, un tratament diferențiat este justificat doar atunci când urmărește un obiectiv legitim și când mijloacele de realizare a acestui obiectiv respectă o relație rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul legitim urmărit (HCC nr. 30 din 23 septembrie 2021, 66).

40. În același context, și Curtea Europeană a subliniat în jurisprudența sa că tratamentul diferențiat echivalează cu o discriminare a persoanelor aflate

în situații similare, dacă nu are la bază o justificare obiectivă și rezonabilă. Lipsa justificării obiective și rezonabile presupune că diferențierea în cauză nu urmărește un scop legitim sau că nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit. Cu alte cuvinte, noțiunea de discriminare include, în general, cazurile în care o persoană sau un grup de persoane beneficiază, în lipsa unei justificări obiective, de un tratament mai puțin favorabil decât alte persoane, chiar dacă tratamentul mai favorabil nu este cerut de Convenție (*Beeler v. Elveția* [MC], 11 octombrie 2022, § 93).

II. Aplicarea principiilor generale în prezenta cauză

41. Curtea a constatat *supra* că Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne instituie un tratament diferențiat între funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care doresc să exercite sau exercită, temporar, alte funcții publice sau de demnitate publică. La modul concret, persoanele aflate în situații similare sau comparabile în prezenta cauză sunt: (1) funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care sunt numiți în funcții de demnitate publică sau în funcții din cadrul cabinetelor persoanelor care exercită funcții de demnitate publică; (2) funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care au fost aleși în funcții electivă (a se vedea §§ 35-36 *supra*).

42. Curtea admite că măsura încetării raporturilor de serviciu ale funcționarului public cu statut special în cazul alegerii lui într-o funcție electivă urmărește scopul evitării incompatibilității funcțiilor. Incompatibilitatea reprezintă o situație în care aceeași persoană exercită o funcție publică în paralel cu o alta ori când aceasta deține o calitate sau exercită o activitate, în condițiile în care legea interzice acest lucru. În acest context, legislatorul a definit clar care sunt cazurile de incompatibilitate, precum și condițiile în care acestea apar, stabilind obligația subiectelor de a soluționa și înlătura incompatibilitatea. Obligația înlăturării stării de incompatibilitate este o măsură care urmărește să asigure un climat de legalitate în exercițiul funcțiilor publice și să protejeze funcțiile care, prin cumul cu altele, nu pot fi îndeplinite în mod adecvat, fiind în detrimentul interesului public (a se vedea DCC nr. 146 din 28 septembrie 2021, § 33).

43. Totuși, constatarea scopului urmărit prin prevederea contestată nu este suficientă pentru obiectul analizei prezentei cauze. Dat fiind faptul că s-a ridicat problema existenței unui tratament diferențiat, Curtea trebuie să constate dacă favorizarea uneia dintre categoriile în discuție urmărește un scop legitim.

44. În acest sens, Curtea observă că pentru funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din prima categorie (cei care sunt numiți în funcții de demnitate publică sau în funcții din cadrul cabinetelor persoanelor care exercită funcții de demnitate publică)

legislatorul a stabilit că incompatibilitatea poate fi înlăturată prin suspendarea raporturilor de serviciu. Curtea nu poate identifica vreun motiv rezonabil care justifică abordarea legislativă diferită în cazul funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din a doua categorie (cei care au fost aleși în funcții electivă).

45. Pentru că nu poate constata existența unui scop legitim care ar justifica diferența de tratament în discuție, Curtea conchide că articolul 44 alin. (5) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne contravine articolului 16 coroborat cu articolele 39 alin. (2) și 43 din Constituție.

46. Totodată, în vederea evitării unui vid legislativ, Curtea consideră necesar să stabilească o soluție provizorie. Așadar, până la modificarea legii de către Parlament, starea de incompatibilitate a funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne ales într-o funcție electivă va fi înlăturată prin suspendarea raporturilor de serviciu. În acest sens, Curtea îi va trimite Parlamentului o adresă pentru a implementa raționamentele prezentei hotărâri.

Din aceste motive, pe baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 6, 61, 62 lit. a) și 68 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

HOTĂRĂȘTE:

1. *Se admite* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate ridicată de dna avocat Ana Nani, în interesele dnei Aurelia Temciuc, parte în dosarul nr. 3-358/2023, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

2. *Se declară neconstituțional* articolul 44 alin. (5) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

3. Până la modificarea legii de către Parlament, starea de incompatibilitate a funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne ales într-o funcție electivă va fi înlăturată prin suspendarea raporturilor de serviciu.

4. Prezenta hotărâre este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

*Chișinău, 30 ianuarie 2024
HCC nr. 4
Dosarul nr.179g/2023*